

2. Direktyvos 2001/14/EB 11 straipsnio, nes Ispanijos institucijų nustatytoje mokesčių sistemoje nenumatyta jokia veiklos rezultatų gerinimo sistema pagal šiame straipsnyje nustatytus kriterijus;
3. Direktyvos 2001/14/EB 30 straipsnio 1 dalies, nes Ispanijos teisės aktai pakankamai neužtikrina geležinkelių veiklos reguliavimo institucijos nepriklausomumo (*el Comité de Regulación Ferroviaria*) nuo ADIF (geležinkelių infrastruktūros administratorius) ir RENFE-Operadora (geležinkelių įmonė prie Ispanijos viešųjų darbų ministerijos);
4. Direktyvos 91/440/EEB 10 straipsnio 7 dalies, nes geležinkelių veiklos reguliavimo institucijai (*el Comité de Regulación Ferroviaria*) nesuteiktos priemonės, būtinos įgyvendinti konkurencijos geležinkelių veiklos rinkose priežiūros funkciją, jai suteiktą pagal minėtą straipsnį; ir
5. Direktyvos 2001/14/EB 13 straipsnio 2 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies tiek, kiek Ispanijos teisės aktai nustato diskriminuojančius geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo kriterijus; iš tikrųjų, taikant tokius kriterijus, gali nutikti taip, kad teisė naudotis geležinkelio linija gali būti suteikta ilgesniam nei paslaugos tvarkaraščio galiojimas laikotarpiui; kriterijams taip pat trūksta išsamumo.

(¹) OL L 75, p. 29

2010 m. spalio 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija prieš Graikijos Respubliką*

(Byla C-485/10)

(2010/C 328/44)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama B. Stromsky ir M. Konstantinidis

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad per nustatytą terminą nesiėmusi visų reikiamų priemonių 2008 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimui E(2008) 3118 (pakeistas 2008 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos sprendimu) dėl pagalbos, kurią ji suteikė įmonei *Ellinika Nafpigeia AE*, vykdyti arba bet kuriuo atveju tinkamai neinformavusi Komisijos apie priimtas priemones pagal

sprendimo 19 straipsnį, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šio sprendimo 2, 3, 5, 6, 8, 9 ir 11–18 straipsnius bei pagal SESV,

— Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisijos ieškinys pateiktas dėl jos sprendimo susijusio su neteisėta valstybės pagalba, kuri buvo suteikta įmonei *Ellinika Nafpigeia AE*, ir kuri turi būti išieškota iš nekarinio šios įmonės departamento, vykdymo.

Komisija nurodo, kad Graikija turėjo užtikrinti sprendimo įvykdymą per keturis mėnesius nuo jos pranešimo gavimo. 2008 m. rugpjūčio 13 d. buvo pranešta apie sprendimą ir Komisija nepratęsė numatyto termino sprendimui vykdyti. Todėl nustatytas terminas Graikijai įvykdyti sprendimą formaliai pasibaigė 2008 m. gruodžio 13 dieną.

Komisija primena, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką vienintelis pateisinantis motyvas, kuriuo valstybė narė gali remtis dėl Komisijos pagal SECV 108 straipsnio 2 dalį pateikto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo yra visiškas negalėjimas tinkamai vykdyti sprendimo.

Tačiau šiuo atveju Graikijos valdžios institucijos niekuomet nepateikė argumento, grindžiamu visišku negalėjimu vykdyti sprendimo. Atvirkščiai jos iš pradžių išreiškė ketinimą kaip įmanoma greičiau įvykdyti sprendimą. Taigi Komisija nurodo, kad tuo momentu, kai ji pateikė šį ieškinį Graikijos valdžios institucijos dar nebuvo priėmusi jokios priemonės nors iš dalies įvykdyti sprendimą.

Komisija mano, kad Graikija nesiėmė reikiamų priemonių sprendimui įvykdyti nei pagal sprendimą, aptartą jos tarnyboms ir kompetentingoms Graikijos valdžios institucijoms apsikeitus nuomonėmis, nei jokių kitu tinkamu būdu.

2010 m. spalio 18 d. *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Barbara Mercedi prieš Richard Chaffe*

(Byla C-497/10)

(2010/C 328/45)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Barbara Mercredi

Atsakovas: Richard Chaffe

Prejudiciniai klausimai

1. Prašau paaiškinti, kokiais kriterijais vadovautis nustatant vaiko nuolatinę gyvenamąją vietą, reikalingą taikant:

- a) EB Reglamento 2201/2003 ⁽¹⁾ 8 straipsnį;
- b) EB Reglamento 2201/2003 10 straipsnį?

2. Ar teismas yra „institucija ar kita organizacija“, kuriai, vadovaujantis EB Reglamentu 2201/2003, gali būti suteiktos globos teisės?

3. Ar 10 straipsnis taikomas po to, kai valstybės narės, į kurią kreiptasi, teismai atmetė prašymą dėl vaiko grąžinimo pagal 1980 m. Hagos konvenciją [dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų] tuo pagrindu, kad neįvykdytos (Reglamento 2201/2003) 3 ir 5 straipsniuose numatytos sąlygos?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243).